

Lublin, dnia 10 lipca 2020 r.

dr hab. Michał Domagała
Katedra Publicznego Prawa Gospodarczego
Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji
Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II

Recenzja

osiągnięcie naukowych Doktor Anny Barczewskiej-Dziobek, w tym rozprawy pt. *Partnerstwo publiczno-społeczne jako zasada w prawie administracyjnym*, Rzeszów 2019, s. 243 oraz Jej aktywności naukowej, przygotowana dla celów postępowania habilitacyjnego.

W związku z uchwałą Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego **dr. Agaty Barczewskiej-Dziobek** oraz uchwałą Rady Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego o powołaniu w skład komisji w charakterze recenzenta, uprzejmie przedstawiam opinię wraz **z pozytywnym wnioskiem**, co do spełniania przez Habilitantkę wymagań określonych w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm.).

I. Recenzja publikacji, stanowiącej osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 16 ust. 2 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki

Habilitantka jako główne osiągnięcie naukowe wskazała monografię pt. *Partnerstwo publiczno-społeczne jako zasada w prawie administracyjnym*, Rzeszów 2019, s. 243.

Stanowi ono oryginalne opracowanie z zakresu prawa administracyjnego.

Wybór tematu należy uznać za uzasadniony. Zagadnienie partnerstwa publiczno-społecznego jako zasady prawa administracyjnego nie było jak dotąd przedmiotem kompleksowego opracowania. Podkreślić również wypada nowatorskie podejście Autorki do

omawianego tematu. Jak dotąd dosyć często kwestia udziału podmiotów usytuowanych poza administracją publiczną była analizowana z punktu widzenia prakseologicznych aspektów realizacji zadań administracji publicznej to Habilitantka skupiła swoją uwagę na udziale ww. podmiotów w procesie decyzyjnym związanym z kształtowaniem polityk publicznych (w tym polityk administracyjnych) określających szczegółowe cele działania administracji publicznej, w obrębie przedsięwzięć nakierowanych na realizację dobra wspólnego.

Tytuł opracowania został sformułowany prawidłowo. Precyzyjnie określa tematykę, którą Autorka omawia, a także stwarza możliwość dokładnego wyznaczenia jej przedmiotu, celów oraz założeń badawczych. Nie ogranicza przy tym zakresu badawczego, pozwalając zarówno na odniesienie się do kooperacji partnerów publicznych i społecznych w ramach realizacji zadań publicznych jak i odpowiedniego przedstawienia tych zagadnień w ujęciu teorii prawa administracyjnego, nauki o administracji czy też filozofii prawa. Co warte podkreślenia omówienie tematyki zakreślonej tytułem opracowania pozwala na wyczerpujące jego „zrealizowanie” w ramach zwyczajowo przyjętych dla monografii.

Podsumowując należy stwierdzić, że tytuł monografii został zbudowany właściwie tj. w sposób jednoznaczny i czytelny, w pełni odpowiada jej treści, a jego konstrukcję uznać należy za poprawną biorąc pod uwagę zarówno kryteria logiczne jak i terminologiczne.

Dokonując analizy formalnej przedstawionej przez Habilitantkę monografii należy zauważyć, że jest ona podzielona 5 rozdziałów merytorycznych, które opatrzone zostały Wstępem i Podsumowaniem. Autorka sporządziła również prawidłowo skonstruowane pod względem metodologicznym wykazy: literatury, aktów normatywnych oraz orzecznictwa.

Pozytywnie należy ocenić strukturę Wstępu. Autorka zawarła w nim wprowadzenie do omawianej tematyki, wyraźnie określiła hipotezy badawcze, stan piśmiennictwa dotyczącego partnerstwa publiczno-społecznego jako przedmiotu badań. Przedstawiła zastosowane metody badawcze jak również w sposób przekonujący uzasadniła obraną strukturę pracy. Treść Wstępu jest więc stosowna i prawidłowo skonstruowana.

Odnosząc się do struktury poszczególnych rozdziałów opracowania, również należy ocenić ją pozytywnie. Każdy z nich zawiera wskazanie problematyki badawczej, omawianej w tej części pracy, analizę poszczególnych zagadnień stanowiących przedmiot badań. Treść każdego z rozdziałów jest spójna i ze sobą powiązana, a kolejne części pracy stanowią logiczne oraz merytorycznie uzasadnione rozwinięcie poprzedzających je rozważań. Każdy z rozdziałów zwieńczony jest także Podsumowaniem, w którym Autorka zestawia przedstawione w danej części koncepcje z własnymi poglądami w omawianej dziedzinie.

Przyjętą strukturę pracy trzeba więc uznać za prawidłową. Jest ona w pełni uzasadniona zarówno pod względem przedmiotowym jak i podmiotowym i przez to służy realizacji celu jaki założyła Autorka.

Przechodząc do oceny poszczególnych części opracowania wskazać należy, że rozdział pierwszy zatytułowany „Partnerstwo publiczno-społeczne – pojęcie, zakres i istota powinien być w istocie traktowany jako wprowadzenie od omawianej problematyki. Autorka dokonała tego poprzez bardzo umiejętne wskazanie nie tylko poglądów doktryny na poszczególne elementy charakteryzowanego tematu, ale także sformułowanie własnej koncepcji partnerstwa publiczno-społecznego (*sensu largo*). Wskazała zatem, że jest to partnerstwo między podmiotami publicznymi a podmiotami społecznymi rozumiane jako specyficzny rodzaj zależności (opartych o zasady dobrowolności, równorzędności i wzajemności), którego istotą jest uczestnictwo i współdziałanie we wspólnym celu (realizacja zadań administracji publicznej) i w oparciu o więzi prawne ukształtowane w ramach prawa administracyjnego. Przy czym jako *differentia specifica* tej „relacji” należy przede wszystkim traktować wskazane wyżej cechy tj. dobrowolność, równorzędność oraz wzajemność).

Następnie po dokonaniu szczegółowego omówienia cech podmiotów partycypujących w ramach partnerstwa publiczno-społecznego Autorka wskazała na jego przedmiot w rozumieniu ścisłym określając, że jest to w istocie współdziałanie (w ramach partnerstwa) w celu formułowania treści polityk publicznych. Autorka przyjęła przy tym, że przez politykę publiczną będzie rozumiała „proces decyzyjny administracji prowadzący do ustalania treści polityki publicznej” (s. 34). W ocenie recenzenta (choć nie jest jego rolą polemizowanie z poglądami Habilitantki) jest to sformułowanie nie do końca właściwe. Formułowanie polityki publicznych, należy rozumieć raczej jako określanie celów działania administracji publicznej, niż „proces decyzyjny” nawet jeżeli jest on określany jako proces zmierzający do określenia jej treści. Możliwe jest oczywiście jego traktowanie jako przedmiotu partnerstwa publiczno-społecznego. Przy czym zastanowienia wymagałoby czy ta forma powinna nie być przede wszystkim realizowana poprzez wybory (pośrednio) czy też referendum (bezpośrednio). Chyba, że co jednak dostrzeża Autorka i co stanowi główny przedmiot jej badań partnerstwo publiczno-społeczne będzie realizowane poprzez współdziałanie wskazanych podmiotów przy określaniu celów polityki administracyjnej.

Rozdział drugi recenzowanej monografii poświęcony został politykom publicznym jako formie działania administracji w tym w szczególności procesom decyzyjnym, w którym następuje ustalanie treści „aktu planowania”. Zauważyć należy, że podobnie do pierwszego posiada on również charakter teoretyczny. Odnosi się on przede wszystkim do zakresu

przedmiotowego partnerstwa publiczno-społecznego. Habilitantka skupia się tutaj na omówieniu procesu decyzyjnego zmierzającego do ustalenia treści aktu planowania. Autorka postuluje (w ramach tzw. racjonalności decydowania) aby w sposób pełniejszy włączeni były weń inni decydenci niż podmioty publiczne. W tym właśnie najpełniej wyraża się (w ramach koncepcji współuczestnictwa, współdziałania, czy też współdecydowania) idea partnerstwa publiczno-społecznego. Udział podmiotów społecznych w formułowaniu polityk publicznych może być (lub niekiedy już jest) najbardziej właściwą metodą ustalania celów działania administracji publicznej, a przez to również pośrednie treści norm prawnych poprzez realizację polityki prawa administracyjnego. Przez to partycypacja podmiotów niepublicznych w kształtowaniu treści polityk publicznych wpływa bezpośrednio na skuteczność działań podejmowanych przez administrację publiczną.

Autorka, w ramach prowadzonych rozważań omawia więc kolejno „decyzje” jako przedmiot działania administracji, polityki publiczne, jako formy powiązań polityki i administracji publicznej oraz formy działania odzwierciedlające polityki publiczne. Zaznacza przy tym, że decydowanie (w tym w ramach określania treści polityk publicznych) powinno być rozumiane jako wybór optymalnych rozwiązań odnoszących się do akceptowalnych i uzasadnionych kierunków działania w sferze zewnętrznych stosunków zbiorowych oraz, że może, a nawet musi on być realizowane przy udziale czynnika społecznego. W tedy to, zdaniem Autorki w sposób najbardziej pełny możliwe jest określenie w ramach polityk publicznych, tzw. „dobrego planu”, którego cechy wyodrębnił T. Kotarbiński.

Rozdział trzeci poświęcony został relacji pomiędzy partnerstwem publiczno-społecznym, a partycypacją oraz współdziałaniem w ramach realizacji zadań publicznych. Autorka w ramach tej części pracy dokonuje szczegółowej charakterystyki wskazanych pojęć oraz wyraźnego ich rozróżnienia. Habilitantka w obrębie przyjętych założeń badawczych analizuje pojęcie uczestnictwa i współdziałania i następnie konfrontuje je z pojęciami partycypacji oraz współuczestnictwa. Przy czym zauważyć należy, że opiera się w tym wypadku na bogatym dorobku doktryny prawa administracyjnego jak i piśmiennictwie spoza tej dziedziny nauki. Wykorzystując przyjętą metodę badawczą Autorka dochodzi do niezwykle ciekawych wniosków. Wskazuje, że partycypacja w ujęciu etymologicznym oznacza branie w coś udziału i umiejscawiane jest jako udział (pośredni i bezpośredni) społeczeństwa we władzy. Natomiast pojęcie „współdziałanie” niesie za sobą raczej nakierowanie na więź łączącą (w przypadku relacji organy administracji publicznej – społeczność) w ramach dążenia do dobra wspólnego. Habilitantka wskazuje więc, że „*Współdziałanie można rozpatrywać w ujęciu funkcjonalnym jako zbiór czynności, do dokonywania których upoważniony bądź*

zobowiązany jest organ administracji publicznej, który wykonując swoje zadania, dokonując prawnie określonych czynności winien podjąć współdziałanie dla ich powodzenia z punktu widzenia celu. W tym miejscu współdziałanie dokonuje się pomiędzy samymi organami administracji jak o organami a podmiotami usytuowanymi na zewnątrz administracji". Takie stwierdzenie prowadzi Autorkę do wniosku, że polityki publiczne, a zwłaszcza akty powoływania, które odnoszą się do wskazywania celów i sposobów ich realizacji powinny być formułowane co najmniej z uwzględnieniem uczestnictwa podmiotów zainteresowanych w ramach współdziałania i współdecydowania.

Rozdział czwarty recenzowanej monografii poświęcony został zasadom w prawie administracyjnym. Autorka, przywołując bogaty dorobek doktryny prawa administracyjnego, przedstawia rozwój koncepcji uznawania norm za zasady prawa. Habilitantka realizując obrany cel badawczy stara się wskazać na tę metodę wyodrębniania zasad prawa, która pozwoli na przypisanie tej cechy (zasady prawa) również zasadzie partnerstwa publiczno-społecznego. Zauważa przy tym, że wbrew dotychczasowej praktyce, tej kwestii nie można pozostawić orzecznictwu z uwagi na nowatorstwo (nowość) konstrukcji teoretycznej oraz fakt, że obejmuje ona również stosunki niewładcze co do zasady wyłączone spod kontroli sądów administracyjnych. Realizując obrany cel badawczy Autorka kolejno analizuje takie zagadnienia jak koncepcje zasad prawa w ujęciu doktryny, pojęcie zasad prawa w prawoznawstwie, zasady prawa administracyjnego.

Za szczególnie wartościową część opracowania uznać należy podrozdział poświęcony relacjom między wartościami i zasadami w prawie administracyjnym. Habilitantka szczegółowo analizuje pojęcie wartości jako przedmiotu zainteresowania aksjologii badającej naturę wartości, opisującą normy i kryteria jej wyodrębnienia oraz wpływ tego procesu na treść regulacji prawnych. Zauważa przy tym, że to właśnie pojęcie wartości lub też swoista wartość (dobro wspólne) jako przedmiot (racja obowiązywania) regulacji jest tym co wyróżnia prawo administracyjne. W istocie więc zgodzić należy się z Autorką, że „(...) wartości w prawie administracyjnym stanowią odzwierciedlenie powinności prawodawczych w kształtowaniu systemu norm w kierunku je realizującym, świadczą one o istnieniu cennych, wartościowych stanów rzeczy, które determinują procesy stosowania tego prawa oraz zachowania rozpatrywane w określonym systemie organizacyjnym – administracji publicznej”.

Rozdział piąty, najbardziej obszerny bo liczący niemal 90 stron odnosi się do zagadnienia dopuszczalności uznania zasady partnerstwa publiczno-społecznego jako zasady prawa. W tym celu Autorka formułuje pojęcie zasady partnerstwa publiczno-społecznego wskazując przy tym na wymagane jej cechy (reguła prawa, podstawa wyjaśniająca prawo,

norma postępowania, odzwierciedlenie w obowiązującym systemie normatywnym, posiadania stopnia ogólności oraz wyodrębnienia posiadanie uzasadnienia tetycznego). Dalej Habilitantka odnosi się do koncepcji wykonywania administracji publicznej przedstawiając jej ujęcie systemowe oraz *good governance*. Następnie Autorka przechodzi do omówienia zagadnienia ujmowania zasady partnerstwa publiczno-społecznego w języku prawnym. Analizuje przy tym konstytucyjną zasadę partnerstwa i dialogu, a także sposób ujmowania partnerstwa publiczno-społecznego w aktach prawa Unii Europejskiej oraz ustawodawstwie krajowym w tym aktach prawa miejscowego ze szczególnym uwzględnieniem form lokalnego współdziałania.

Dalsza treść rozdziału piątego, która w ocenie recenzenta stanowić powinna odrębny rozdział monografii, poświęcona została uczestnictwu i współdziałaniu partnerów społecznych w kształtowaniu polityk publicznych. Autorka omawia w tym miejscu min. regulacje odnoszące się do Narodowego Planu Rozwoju, zasad prowadzenia polityki rozwoju oraz zasad realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020.

Ostania część rozdziału piątego (kluczowa do osiągnięcia założeń badawczych monografii) poświęcona została koncepcji zintegrowanej zasad prawa i jej roli w ustalaniu zasady partnerstwa publiczno-społecznego jako zasady prawa administracyjnego. Habilitantka odpowiada w tym miejscu na pytanie, czy jest to uprawnione. Autorka wykazuje zatem, że posiada ona charakter normatywny co przejawia się w jej uwzględnieniu w szeregu aktów prawnych. Posiada walor ogólności oraz jest aksjologicznie uzasadniona tzn. niesie za sobą określone wartości istotne z punktu widzenia dobra wspólnego. Co za tym idzie i z czym należy się zgodzić stwierdza, że: *„Zreferowane normy prawne w konfrontacji z przyjętą koncepcją partnerstwa publiczno-społecznego kształtują zasadę, która stanowi uogólnienie dla istniejących, bo kształtowanych przez normy powinnościowe i kompetencyjne więzi uczestnictwa i współdziałania zachodzących pomiędzy partnerami publicznymi u społecznymi w procesach decyzyjnych związanych z kształtowaniem polityk publicznych uznanych za istotne z punktu widzenia dobra wspólnego i pluralizmu”*.

Dokonując oceny przedstawionego do recenzji opracowania w odniesieniu do wskazanych uprzednio cech jakie powinna posiadać monografia habilitacyjna w pełni uzasadnionym jest stwierdzenie, że może być ona oceniona pozytywnie.

Habilitantka w sposób właściwy przedstawiła i zrealizowała obrany i precyzyjnie określony cel badawczy. Zauważenia wymaga właściwie prowadzony dyskurs naukowy, który powinien cechować tego typu opracowania, a przez to świadczyć o dojrzałości naukowej Habilitantki. Autorka nie ogranicza się wyłącznie do przedstawienia „krajobrazu przepisów

prawa” w omawianej dziedzinie czy też przedstawienia poglądów doktryny, ale formułuje własne tezy, następnie prawidłowo, skrupulatnie i przekonująco, również pod względem metodologicznym uzasadnia własne wnioski powstałe w trakcie ich weryfikacji.

Niewątpliwym atutem przedłożonej monografii są szeroko zgromadzone i umiejętnie uporządkowane źródła. W pracy wykorzystano: 311 pozycji literatury (choć zauważyć należy, że mimo korzystania z dorobku innych dziedzin nauki w tym nauk o zarządzaniu Autorka jedynie incydentalnie korzysta literatury obcojęzycznej), 90 aktów normatywnych. W pracy cytowane jest również orzecznictwo sądów oraz Trybunału, choć uznać należy, że w zbyt wąskim zakresie.

Przedstawione uwagi, nie umniejszają pozytywnej oceny przedłożonej przez Habilitantkę monografii, wynikają jedynie z odmiennego rozmienia analizowanych przez Autorkę zagadnień.

W konsekwencji recenzowaną monografię oceniam jednoznacznie pozytywnie.

II. Ocena dorobku naukowego

Obok przedstawionej jako główne osiągnięcie naukowe monografii w swojej działalności naukowej dr Agata Barczewska-Dziobek prowadziła badania naukowe w dziedzinie prawa administracyjnego i nauki administracji, w ramach których można wyodrębnić pięć głównych nurtów badawczych:

1. Organizacje pozarządowe.
2. Stosunki pomiędzy administracją publiczną i organizacjami pozarządowymi.
3. Dialog i partnerstwo.
4. Aktualne problemy funkcjonowania administracji i prawa administracyjnego.
5. Prawa i interesy jednostki.

W tych obszarach jest Autorką: 3 artykułów w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JRC) lub na liście European Reference Index for the Humanities (ERIH), Autorką lub Współautorką 2 monografii oraz 31 artykułów naukowych, a także współredaktorem pracy zbiorowej pt: *Administracja niewładcza*, A. Barczewska-Dziobek, K. Kłosowska-Lasek (red.), Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2014, ISBN 978-83-7996-012-5, s. 215.

Ad 1.

W ramach zagadnień związanych z działalnością organizacji pozarządowych

Habilitantka przedstawiła następujące opracowania: A. Barczewska-Dziobek, J. Dziobek-Romański, [2009], *Kościelna jednostka organizacyjna jako organizacja pozarządowa*, [w:] D. Walencik (red.) *Prawo wyznaniowe w Polsce (1989-2009). Analizy – dyskusje – postulaty*, Katowice–Bielsko-Biała: Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bankowości i Finansów, ss. 233-243; A. Barczewska-Dziobek, [2008], *Organizacje pozarządowe*. [w:] S. Wrzosek (red.), *Kompendium wiedzy administratywisty*, Wydawnictwo KUL, ss. 449-473; A. Barczewska-Dziobek, [2010], *Organizacje pozarządowe*, [w:] M. Domagała, A. Haładyj, S. Wrzosek (red.), *Encyklopedia prawa administracyjnego*, Wydawnictwo C. H. Beck, ss. 97-106; A. Barczewska-Dziobek, [2008], *Podkarpackie organizacje pozarządowe i możliwość wykorzystania przez nie unijnych funduszy strukturalnych : raport z badań*. [w:] M. Malikowski M. (red.) *Społeczeństwo Podkarpacia w badaniach rzeszowskiego ośrodka socjologicznego*, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, ss. 417-439; A. Barczewska-Dziobek, [2008], *Wykorzystanie badań socjologicznych do pomiaru skutków oddziaływania ustawy organizacje pozarządowe i możliwość wykorzystania przez nie unijnych funduszy strukturalnych : raport z badań*. [w:] M. Malikowski M. (red.) *Społeczeństwo Podkarpacia w badaniach rzeszowskiego ośrodka socjologicznego*, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, ss. 417-439; *Wykorzystanie badań socjologicznych do pomiaru skutków oddziaływania ustawy na przykładzie ustawy o działalności pożytku publicznego* opublikowanym [w:] *Przegląd dyscyplin badawczych pokrewnych nauce prawa i postępowania administracyjnego*, (red.) S. Wrzosek, M. Domagała, J. Izdebski, T. Stanisławski, Wydawnictwo Kul, Lublin, 2010, ss. 589-598; A. Barczewska-Dziobek, [2014], *Organizacje pozarządowe jako podmioty partycypacji społecznej - zagadnienia wybrane*, [w:] B. Dolnicki (red.), *Partycypacja społeczna w samorządzie terytorialnym*, Wolters Kluwer, ss. 737-750.

Ad 2.

Odnosnie problematyki związanej z stosunkami pomiędzy administracją publiczną i organizacjami pozarządowymi Habilitantka wskazała na następujące publikacje jej autorstwa lub współautorstwa: A. Barczewska-Dziobek, J. Dziobek-Romański, [2006], *Formalizm w ustalaniu programów współpracy jednostek samorządu terytorialnego z organizacjami pozarządowymi*, [w:] J. Łukasiewicz (red.), *Biurokracja*, Wydawnictwo: Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa Oddział Rzeszów, ss. 53-59; A. Barczewska-Dziobek, J. Dziobek-Romański, [2008], *Polityka administracji względem organizacji pozarządowych: zagadnienia wybrane*, [w:] J. Łukasiewicz (red.), *Polityka administracyjna*, Wydawnictwo: Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa Oddział Rzeszów, ss. 81-91,

A. Barczewska-Dziobek, [2008], *Podmioty niepubliczne w sferze wykonywania zadań administracji lokalnej*, [w:] J. Parchomiuk, B. Ulijasz, E. Kruk (red.), *Dziesięć lat reformy ustrojowej administracji publicznej w Polsce*, Wolters Kluwer bussines, ss. 637-651; A. Barczewska-Dziobek, [2009], *Zasada konkurencji a zlecanie zadań publicznych*, [w:] P.J. Suwaj, D. R. Kijowski (red.), *Patologie w administracji publicznej*, Wolters Kluwer Polska, ss. 675-683; A. Barczewska-Dziobek, [2012], *Instytucjonalne formy współdziałania jednostek samorządu terytorialnego z organizacjami pozarządowymi*, [w:] B. Dolnicki (red.), *Formy współdziałania jednostek samorządu terytorialnego*, Wolters Kluwer bussines, ss. 19-34. A. Barczewska-Dziobek, [2014], *Relacje administracji publicznej z podmiotami niepublicznymi w sferze stanowienia przepisów i planów działania*, [w:] A. Barczewska-Dziobek, K. Kłosowska-Lasek (red.), *Administracja niewładcza*, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, ss. 75-91; A. Barczewska-Dziobek, [2014], *Umowy partnerstwa jako forma współdziałania administracji z organizacjami pozarządowymi- na przykładzie Podkarpacia*, [w:] M. Falej, P. Majer, U. Szymańska U. (red.), *Działalność organizacji pozarządowych - 10 lat doświadczeń pod rządami ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie*, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, ss.155-168; A. Barczewska-Dziobek, [2016], *Współpraca jednostek samorządu terytorialnego z organizacjami pozarządowymi : geneza rozwiązań*, *Samorząd Terytorialny*, nr 1-2, ss. 48-62; A. Barczewska-Dziobek, [2016], *Cooperation of non-governmental organisations with public administration as implementation of the constitutional principle of subsidiarity*, *Przegląd Prawa Publicznego*, nr 10, ss. 109-118; M. Augustyniak, A. Barczewska-Dziobek, J. Czerw, G. Maroń, A. Wójtowicz-Dawid, [2016], *Gminne rady seniorów - wykładnia przepisów i efekty ich stosowania : wzory i schematy działań*, Wydawnictwo Wolters Kluwer, s. 257.

Ad 3.

W ramach obszaru badawczego związanego z zagadnieniem dialogu i partnerstwa Habilitantka wskazała następujące publikacje: *Partnerstwo publiczno-społeczne – prawotwórczy charakter negocjacji*, [w:] *Arbitraż i mediacja. Praktyczne aspekty stosowania przepisów*, (red.) J. Olszewski, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa, Rzeszów 2007, s. 11-21, [współautor Jacek Dziobek-Romański]; *Rady seniorów jako instytucjonalne formy dialogu obywatelskiego na poziomie lokalnym*, [w:] M. Sienkiewicz, M. Sidor (red.), *Dialog obywatelski. Formy, mechanizmy, bariery i perspektywy rozwoju*, Wydawnictwo Fundacji Centrum Rozwoju Lokalnego, Lublin 2014, ss. 143-151; *Deliberatywne metody podejmowania decyzji publicznych*, [w:] *Struktury administracji publicznej. Metody, ogniwa,*

więzi, t.1. (red.) A. Mezglewski, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa, Rzeszów 2016, ss.7-22; *Zasada partnerstwa w relacjach administracji z obywatelami. Zarys problematyki*, [w:] *Zastosowanie idei public governance w prawie administracyjnym*, (red.) I. Niżnik-Dobosz Wydawnictwo Diffin, Warszawa 2014, ss. 101-112; *Samorząd terytorialny jako uczestnik sieci lokalnego zarządzania sprawami publicznymi*, [w:] *Dziesięć lat polskich doświadczeń w Unii Europejskiej. Problemy prawnoadministracyjne. Tom II*, (red.) J. Sługocki, Presscom, Wrocław 2014, ss. 83-91; *Podłoże aksjologiczne zasady partnerstwa*, [w:] *Aksjologia prawa administracyjnego*, (red.) J. Zimmermann, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2017, ss. 329-341; „Kooperacyjna” administracja publiczna – zarys problematyki, *Opolskie Studia Administracyjno-Prawne*, 2018, Vol. XVI/1 (2), ss. 7-20; *Wpływ koncepcji good governance na sposób działania administracji publicznej w Polsce – zarys problematyki*, *Roczniki Nauk Prawnych KUL* 2018, Vol. 28, nr 1, ss. 151-166.

Ad 4.

Przedstawiając dorobek naukowy w obszarze określonym przez Habilitantkę jako: „Aktualne problemy funkcjonowania administracji i prawa administracyjnego” Autorka wskazała na następujące publikacje: *Rozwój samorządu terytorialnego w Polsce po 1989 r.*, [w:] *Encyklopedia Samorządu Terytorialnego*, (red.) K. Miaskowska-Daszkiewicz, B. Szmulik, Oficyna Wolters Kluwer Business, Warszawa 2010, s. 57-82, [współautor Jacek Dziobek-Romański]; *Słowo o nadzorze w administracji*, [w:] *Władztwo administracyjne. Administracja publiczna w sferze imperium i w sferze dominium*, (red.) J. Łukasiewicz, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa, Rzeszów 2012, ss. 29-39, [współautor Jan Łukasiewicz]; *Biurotechnika w administracji publicznej*, (red.) K. Kłosowska-Lasek, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2012, s. 194, [współautor Katarzyna Kłosowska-Lasek, Maria Bosak]; *Spółczesność informacyjna wyzwaniem dla państwa i administracji* [w:] *Wpływ przemian cywilizacyjnych na prawo administracyjne i administrację publiczną*, (red.) J. Zimmermann, P. J. Suwaj, Warszawa 2013, ss. 80-94; *Współdziałanie podkarpackiej administracji samorządowej z instytucjami publicznymi na Ukrainie*, [w:] *Internacjonalizacja administracji publicznej*, (red.) Z. Czarnik, J. Pośluszny, L. Żukowski, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2014, ss. 481-497; *Komunikowanie publiczne w samorządnie jako przykład nowoczesnej administracji*, [w:] *Samorząd terytorialny z punktu widzenia nowoczesnej administracji*, (red.) S. Wrzosek, M. Pyter, M. Ganczar, Wydawnictwo KUL, Lublin 2014, ss.39-54; *Kontrola zarządcza i audyt wewnętrzny jako elementy procesów kierowania*, [w:] *Procesy kierowania w systemie administracji publicznej*,

(red.) J. Łukasiewicz, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa, Rzeszów 2014, ss. 13-22; *Starzejące się społeczeństwo wyzwaniem dla państwa i administracji*, [w:] *Administracja publiczna-aktualne wyzwania*, (red.) L. Zacharko, A. Matan, D. Grzegorzczak, AM Poligrafia, Katowice 2015, ss. 9-18; *Zagadnienia proceduralne w zakresie planowania rozwoju regionalnego i ich realizacja na przykładzie województwa podkarpackiego*, [w:] *Rozwój regionalny-instrumenty realizacji i rola samorządu województwa*, (red.) M. Stec, K. Bandarzewski, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2015, ss. 135-150, [współautor Katarzyna Kłosowska-Lasek]; *Cross-border cooperation of Subcarpatian Voivodship*, *The Review of Comparative Law*, 2016, nr 2, ss. 9-22; *Polska Agencja Promocji Przedsiębiorczości jako podmiot realizujący politykę państwa wobec przedsiębiorców*, [w:] *Szanse i bariery rozwoju przedsiębiorczości w Polsce – w ujęciu prawa publicznego oraz prawa prywatnego*, (red.) L. Bielecki, J. Mojak, A. Żywicka, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Ekonomii i Innowacji, Lublin 2017, ss.13-28; *Funkcjonowanie metropolii na przykładzie Rzeszowskiego obszaru Funkcjonalnego*, [w:] *Organizacja i funkcjonowanie aglomeracji miejskich*, (red.) B. Dolnicki, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2018, ss.15-24.

Ad. 5

W przypadku dziedziny aktywności naukowej Habilitantki skupiającej się wokół praw i interesów jednostki zwróciła Ona uwagę na następujące publikacje: *Interes ogólny i indywidualny na przykładzie prawa ochrony środowiska. Zagadnienia wybrane*, „Rocznik Wyższej Szkoły Handlowej w Radomiu”. 2008, t. 4: *Administracja i Zarządzanie*, (red.) M. Domagała, M. Ganczar, K. Sikora, s. 19-32; *Informacja o środowisku w kontekście realizacji prawa jednostki do dobrej administracji. Zagadnienia wybrane*, „Studia Prawnicze KUL” 2008, nr 2(35), s. 23-35; *Information on natural environment as realization of an individual's right to good administration*, [w:] B. Sitek, J.J. Szczerbowski, A. W. Bauknecht, A. Kaczyńska, *Proceedings of the 8th International Conference on Human Rights: The Rights to Knowledge and Information in a Heterogenic Society*, Cambridge: Cambridge Scholars Publishing, 2009. s. 413-424; *Interes publiczny i prywatny w prawie ochrony środowiska. Zagadnienia wybrane*, *Prawo i Środowisko*, 2012, R. 18, nr 1, ss. 65-76; *O dyrektywach prakseologicznych w procesie stanowienia prawa*, [w:] *Jakość prawa administracyjnego*, (red.) D.R. Kijowski, P.J. Suwaj, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2012, ss. 72-89.

W ramach przedstawionych nurtów badawczych Habilitantka wskazała doniosły oraz wartościowy dorobek publikowany w uznanych w środowisku administratywistów

wydawnictwach i czasopismach naukowych. Dorobek Habilitantki stanowi istotny i wartościowy wkład w naukę prawa administracyjnego.

Stwierdzić zatem należy, że dorobek naukowy Habilitantki zarówno pod względem ilości jak i przede wszystkim wartości naukowej może być oceniony pozytywnie.

III. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego.

W ramach recenzowanej aktywności Habilitantki zauważyć należy, że uczestniczyła ona łącznie w 36 międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych będąc przy tym organizatorem trzech z nich. Podczas wskazanych spotkań naukowych wygłosiła 27 referatów, głównie o tematyce związanej z szerokorozumianym partnerstwem publiczno-społecznym w ujęciu prawa administracyjnego i nauki administracji.

Habilitantka kierowała również projektem badawczym w realizowanym w ramach statutowej działalności Stowarzyszenia Badań nad Źródłami i Funkcjami prawa FONTES, w ramach którego w sieci współpracy ośrodków krajowych zrealizowany został temat badawczy: Gminne Rady Seniorów, którego wynikiem jest monografia współautorska pt.: *Gminne rady seniorów- wykładnia przepisów i efekty ich stosowania. Wzory i schematy działań*, Wolters Kluwer, Warszawa 2016, ISBN 978-83-264-9925-8, s. 257. Udział Habilitantki we wskazanym przedsięwzięciu naukowym polegał na wspólnym z innymi uczestnikami projektu wyodrębnieniu problemu badawczego, opracowaniu koncepcji jego realizacji, skonstruowaniu struktury opracowania monografii oraz wykonaniu części opracowania monograficznego.

Pani dr Agata Bardzewska-Dziobek również była lub jest członkiem krajowych organizacji i towarzystw naukowych w tym: Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa Oddział w Rzeszowie; Stowarzyszenia Badań nad Źródłami i Funkcjami Prawa FONTES oraz Stowarzyszenia Edukacji Administracji Publicznej SEAP.

Działalność dydaktyczna Habilitantki, w ramach zatrudnienia w Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Rzeszowskiego polegała na prowadzeniu ćwiczeń, wykładów, konwersatoriów z zakresu prawa administracyjnego oraz nauki administracji. Habilitantka wskazuje przy tym 22 tytuły zajęć w tym przede wszystkim prowadzenie takich przedmiotów jak: „Kierowanie w strukturach życia publicznego” na kierunku prawo; „Kierowanie w administracji publicznej” na kierunku administracja; „Nauka administracji” na kierunku administracja; „Kontrola w administracji publicznej” na kierunku administracja; „Kontrola w administracji publicznej” na kierunku administracja; „Kadry administracji publicznej” na kierunku administracja; „Samorząd terytorialny w Unii Europejskiej” dla studentów

kierunku europeistyka; „Prawo organizacji pozarządowych” na kierunku administracja „Administrative science”, studenci programu Erasmus +.

Habilitantka była również promotorem 87 prac licencjackich na kierunku administracja studia I stopnia (stacjonarne i niestacjonarne) oraz 18 prac magisterskich na kierunku administracja II stopnia (stacjonarne). Pełniła również funkcję opiekuna Studenckiego Koła Naukowego „Grant” zrzeszającego studentów kierunku administracja, działającego przy Katedrze Nauki Administracji Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Pani Doktor Agata Barczewska-Dziobek odbyła również dwa staże dydaktyczne tj.: Staż krajowy w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II w Lublinie, Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji, 13-27 października 2012 roku w połączeniu z kwerendą w Bibliotece KUL oraz staż zagraniczny tj. w UCLA School of Law, Los Angeles, USA, 13- 23 września 2015 roku.

Zauważyć należy, że dorobek dydaktyczny, popularyzatorski i organizacyjny Pani Agaty Barczewskiej-Dziobek jest zbieżny z jej zainteresowaniami naukowymi, świadczy to o wysokim wyspecjalizowaniu Habilitantki w dziedzinie nauki, którą się zajmuje.

IV. Wniosek

Na podstawie przedstawionego dorobku naukowego, stwierdzam, że Pani Doktor Agata Barczewska-Dziobek po uzyskaniu stopnia doktora wykazała się osiągnięciami naukowymi, które stanowią znaczny wkład w rozwój nauki prawa publicznego, a także wykazała się aktywnością naukową, którą bez żadnych wątpliwości uznać należy jako istotną. Habilitantka spełniła tym samym przesłanki wskazane w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki, Dz. U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm.) w związku z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1669 ze zm.).

W związku z powyższym rekomenduję dopuszczenie Pani doktor Agaty Barczewskiej-Dziobek do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego oraz nadanie przez Radę Instytutu Nauk Prawnych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Mikołaj Darnowski
habilitacja 10 lipca 2022